

Jan Campbell: Baviči a Thukydidova past

- CZ24 News | 20. května 2020

EU: Zatím co v české kotlině trojice bavičů H&K&N se těší konjunktury, další baviči v zákulisí, a proto pro veřejnost neviditelní, úkolují policii a ministerské úředníky, aby mohl premiér Babiš bavit své podporovatele piruetami i na poli vojenských nákupů. Zmínění baviči mají málo společného se známým bavičem Žanek Hlaváčkem. Jeho specialitou jsou vtipy, lidová přísloví a písňe zpívané brněnským hantecem. Pražští baviči jsou bez vtipu, ignorují klasické básně a zpívají s obavami ve tváři pouze politicko – korektně s česko – slovenským hantecem. Riziko z nepochopení jejich výstupů je pro cizince z Východu a Asie vysoké a může vést k následkům, před kterými varuje i sám prezident Miloš Zeman.

Ouvertura několika aktové koronavirové operety v karanténě podobné sítu se mnohým našincům tak zalíbila, že po dovolené v zahraničí z posledního nebo na úvěr, za to ale s pohledem na moře z plastové ochrany nebo z hotelového ghettu bez ochrany jim bude po návratu domů jako kompenzace nabídnut vstup na scénu prvního aktu operety v izolaci se splátkovým kalendářem a nadějí na další pomoc zadlužujícího se vysychajícího státu.

Mezitím se v asijsko – pacifickém prostoru připravuje bojiště na desetiletí. Odcházející hegemon s oslabenou imunitou, ztrácí sílu a rozum a hodlá se postavit čelem čínskému pořádkovému systému v době příprav oslav 100 let od založení Komunistické strany ČLR (1921), mající dnes cca 90.594.00 členů. Přitom konfrontativní spirála směřuje dolů a boj o prezidenství v USA nabírá na síle. Vítěz v boji nastoupí do funkce 20. ledna 2021 a bude mít co dělat s prezidentem Si. Nesmíme zapomenout i na rok 2049. To bude ČLR oslavovat 100 let od založení moderní Číny. To vše jsou příležitosti pro hegemonu rušit spolupráci, zbytek mezinárodních dohod a smluv, hospodářský vývoj doma a ve světě a bez důkazů, a zatím i beztrestně, obviňovat a urážet partnery, bez kterých se neobejde. Taková je doba paradoxů.

V kontextu vývoje dění ve světě a spolupráce s ČLR doporučuji nejenom českým bavičům studium dokumentu *Chinas' Interaction with the World – Historical and contemporary aspects* (Jens Damm, Mechtilde Leutner, Niu Dayong). Dokument byl zveřejněn v *Berliner China Hefte*, Chinese history and Societies v roce 2017, vol. 49. ISBN 978-3-643-959-607, a ISSN 1860-2290. Zmiňuji se o dokumentu ze dvou důvodů: 1) Ve zprávě je příspěvek, který doporučuji politikům ke studiu: *Challenges and Chances for Sustainable Water Management in China* (June 9, 2017, Eva Sternfeld). 2) Dokument jasně definuje a vysvětluje *kechixufazhan* (可持续发展) tj. udržitelný rozvoj a jeho tři základní funkce: 1) Zabezpečení hospodářského a společenského rozvoje. 2) Vyrovnanost hospodářských a sociálních aspektů rozvoje. 3) Rozvoj musí být založen na integrovaných síťových funkcích. Cizinci často chápou tyto formulace rozvoje jako známé. Neuvědomují si přitom, že uvedené má hluboké kořeny ve staré čínské historii a proto má širší význam než se zdá na první pohled.

Guan Zhong (管仲; 720–645 př.n.l.) byl čínský filozof, politik a reformátor *Státu Qi* během jarní a podzimní periody historie Číny. Je znám svojí *fiskální politikou* a *identifikací s legismem*, filozofickým směrem vzniklým v době válek. Legismus byl založen na přesvědčení, že většina lidí myslí především na své zájmy i na úkor ostatních, a proto musí být omezena zákazy a hrozbou trestu. Ty stanovuje zákon (法 *fa*), základní pojem legismu. Před ním jsou si všichni lidé rovni, kromě panovníka. Legisté požadovali důsledné plnění povinností poddaných vůči státu, povyšování a odměňování podle zásluh a schopností. Guan Zhong, myslící i sociálně, umožnil založení a státní finanční podporu *nevěstince*, dříve nazývaného *lupanarium* (z latiny vlčice, tj. prodejná žena), nebo také *hampejz* (ze středověké hornoněmčiny, dnes Hahnenbiss, tj. kohoutí kousnutí). Jako politik trval na *státním vlastnictví přírodních zdrojů* (*Discourses on Salt and Iron* 盐业专卖) a v neposlední řadě *podporoval hospodářskou válku* (Chu L. *Guan Zhong's Economics War, Military Economics Research*, China,

1991). Jedna z klíčových tézí Guan Zhong tvrdí, že *materiální zabezpečení je základem stavby lidské důstojnosti*. Tato téze byla v podstatě převzata i prezidentem Si. Je obsažena v programu KS ČLR, jehož plnění se bude diskutovat na 20. sjezdu, předpokládám v bojovém duchu. Bojový duch a sjezd KS ČLR budou současně doprovázet jednu z mnoha vyřazovacích bitev ČLR – USA na poli mezinárodních vztahů i poli hospodářském a kulturním, jejíž následky pocítí Evropa, EU a s ní samozřejmě ČR a její lokální baviči.

Pro uvedené státy a osobnosti existuje dvojitý problém důvěry: 1) Ke svému atlantickému spojenci na věčné časy. 2) K největším mocnostem na Východě a v Asii. Problém je o to složitější, že existuje možnost použití *force majeure* (vyšší moc) v obchodních vztazích. Nikdo z politických vůdců Západu si nechce představit její použití. Tím méně vojenský konflikt. Všichni jsou trénováni na mír, zvyklí konat bez odpovědnosti a následků v objetí pokrytectví a ignorování základních mýtů Západem kritizovaných států a jejich kulturních hodnot. Málokdo si přitom uvědomuje aktuálnost tzv. *Thukydidovy pasti* (休息低德陷阱).

Thúkydídés (460–455 př. n. l. – asi 399 př. n. l.) byl řecký historik, politik, autor díla *Dějiny peloponéské války*. Je považován za zakladatele *historické monografie* a za otce *politické školy realismu*. Ta vysvětluje vztahy mezi státy spíše na základě moci než práva. Proto bývá studován na vojenských školách a fakultách mezinárodních vztahů. Tzv. *Mélský dialog* (Dějiny peloponéské války V, 84–114) a v něm obsažená věta – *mocní dělají, co mohou a slabší trpí*, je považována za zakládající větu *teorie realismu* ve studiu mezinárodních vztahů.

Protože arogance bavičů H&K&N a ostatních indikuje jednání proti zdravému rozumu a tím prakticky představuje ohrožení každého občana formou provokace konfliktu v době splňující všechny hlavní podmínky *Thukydidovy pasti*, doporučuji seznámit se s překladem knihy amerického autora *Graham Allisona* (1940) – *Osudová past: Spojené státy versus Čína a Thúkýdídovo poučení z dějin* (originál 2017, Prostor 2018). Graham Allison, profesor politických věd (Harvard) má za to, že dynamika, která v 5. století př. n. l. vedla k velké antické válce mezi Athénami, jejichž moc vzrůstala, a dominující Spartou, se v posledních pěti staletích šestnáctkrát opakovala. Historie ukazuje, že dvanáctkrát skončilo soupeření rostoucí velmoci s hegemonem válkou. Jen čtyřikrát se podařilo zachránit mír. V 2020 jsme blíže k pasti. Během posledních několika desetiletí se objevily na horizontu další možnosti opakování chyb. Proto globální pořádek čelí zásadní otázce: Mohou výrazně posilující Čína a stávající velmoc USA se svými asymetrickými spojenci uniknout z *Thúkýdídovy pasti*?

Allison zná problematiku denuklearizace z dob, kdy působil na MO, v RAND Corporation i jako člen *Trilaterální komise* a dalších exkluzivních klubů, včetně Rockefellerů. Předkládá závěry a postupy nutné k tomu, aby bylo možné vyhnout se válce. Není nutno s nimi souhlasit, protože nikdo by neměl věřit těm, kdo vědí, že válka vypukne, ale ani těm, kteří tvrdí, že vědí, že válka nevypukne. Skutečnost je taková, že nebezpečí války roste, když se jedna moc snaží předběhnout tu druhou. A že strach ze ztráty pozice hegemonu historicky a statisticky činí válku ve většině případů nevyhnutelnou. Osobně předpokládám, že bude docházet k menším vojenským konfliktům a krizím v regionu, ne však k velké válce. ČLR nemá dokazatelný plán zaujmout roli světového policisty, protože ji nepotřebuje ke své existenci, jako ji potřebují USA. To však neznamená, že bychom se neměli připravit na překvapení. V čekárně je jich několik, k tomu různorodých a pro EU nepříjemných.

Například konflikt v centrální Asii, v Kazachstánu. Vývoj a osobní zkušenosti z působení v regionu mi napovídají, že boj v Kazachstánu mezi USA a ČLR již začal. V tomto mnoho etnickém státě se silnou klanovou strukturou a neřešenými problémy korupce, práva a sociální spravedlnosti je aktivní mimo jiné americká biologická laboratoř v Almaty a realizuje se geostrategický projekt na platformě C5+1 naměřený proti ČLR. Odtud to není daleko do ostatních států, včetně Ruské federace. Nedaleko od RF a ČLR hrozí konflikt s Taiwanem (Tchaj-wan). Představu konfliktu podporuje vojenský rozpočet

ČLR, měnící se myšlení vojenského vedení a v neposlední řadě i realizace politiky *čínského snu*. A také skutečnost, že ke konci 20 let tohoto století USA a Ruská federace nebudou těmi, kterými jsou dnes. Jakýkoliv útok USA na ČLR nevylučuje v budoucnosti vojenskou pomoc Ruské federace sousedovi z geostrategických, hospodářsko – politických a mnoha jiných důvodů.

Kdo nebere na vědomí *čínský sen*, který obsahuje sjednocení dočasně ztracených teritorií, která ČLR považuje za své, dělá chybu. Podobnou bývalé NDR, Krymu nebo Sudet, abych jmenoval alespoň tři příklady z Evropy. Trojice – vojenský rozpočet, moderní, měnící se vojenské myšlení a čínský sen představují nejenom pro USA výzvu a zlý sen, ale především protiklad, který nelze řešit bez důvěry. Důvěra dnes není, proto se nabízí síla. ČLR politický systém umožňuje dlouhodobé předsednictví prezidenta Si a přesvědčení, že v případném vojenském konfliktu ČLR rychle vytvoří s pomocí letectva a námořních sil situaci dovolující rychle a jasně zvítězit nad nepřítelem. Cílový rok je nejpozději 2050. USA mají dlouhodobé, nikde oficiálně nedokumentované národní zájmy. Jejich realizace nezávisí *a priori* od jména prezidenta, ale od korporativní a vojenské lobby, množství vojenských základen ve světě a ochotě států – spojenců – slouhů podporovat USD a financovat nesplacitelný státní dluh USA.

Uniknout před *Thukydidovou pastí* nedovolí *agresivní* hospodářsko – vojenská politika Západu, ani *defensivní* politika podél tzv. *prvního řetězce ostrovů* (Japonsko – Taiwan, Filipíny a Borneo). Proč? Nelze vyloučit krizi a vojenský konflikt z náhody, nesprávné kalkulace, technické a lidské chyby nebo podobného. USA nepůjdou do přímého vojenského konfliktu s ČLR kvůli Taiwanu již proto, že si dnes nemohou být jisty, že platí doktrína o zdržování velkého konfliktu jadernými zbraněmi. Stačí si připomenout tzv. *Kargil* – válku z roku 1999 mezi Indií a Pákistánem a skutečnost, že USA se nikdy dobrovolně nevzdají trhu a obchodních příležitostí v ČLR a RF, jako to dělá ČR a její různí baviči. Ti si neuvědomují, že *přítel, který není pevný jako skála, je bez vůle a zbytečně se nazývá přítelem*. Sluhové a baviči si hrají s ohněm na zaminovaném poli a spoléhají se na případnou záchranu nespolehlivým spojencem NATO, řízeným USA se svými vlastními národními zájmy.

Baviči té nejnižší cenové skupiny budou proto vystupovat nadále v přestávkách mnoho-aktovky koronaviru pro méně vědoucí konzumní společnost. Budou podporovat spojenectví NATO ze strachu, zabaleném v naději a bojovat za finanční podporu z EU s následnou konečnou ztrátou lukrativních trhů v RF a ČLR a tím i pracovních míst doma. Účastní se, případně posílí paralelní víceboj o peníze: boj se suchem, boj na zabezpečení vodou, boj o křeslo a moc. Víceboj bude dlouhý, drahý a bolestivý. Proč? Letošní volební šarvátka a boj o peníze neskončí uspokojivě pro nenasytnou menšinu, včetně bavičů a jejich loutkovodů, neuvědomujících si obsah slov Galileo Galiei: *Příroda je neúprosná a nepodplatitelná. Je jí jedno, zda je lidem srozumitelný či nepochopitelný smysl jejího konání*. Souhlasu netřeba.

Jan Campbell